

Tp ghi Huy Phng

Không biết ngày xưa có ai đó nghiên cứu chuyên ăn đồ có thể phát bệnh về ba cái nhót trên đời này là “ăn cơm Tàu, ☐ nhà Tây, lỵ và Nhọt”. Người Việt Nam mình đã học ng hai cái sng nhót là ăn cơm Tàu, ☐ nhà Tây. Trước hết, một nghìn năm trước giờ Tàu đô hộ, may mà chớ a bợ đợng hóa nhieu, người Việt vẫn còn giữ đợc ngôn ngữ, phong tục cá riêng mình, nhng cái về ăn cơm Tàu thì vào hện trong máu huyết khó có thể bợ đợc. Nhng cái gì đã có hng ngày rồi thì hện trở thành bình thường, không còn cái sng nữa.

Đợng bào mình nhót là ☐ hời người, lỵ ☐ vào cái vùng nhợ quện Cam này, thì cơm Tàu đã thành chuyên thợng, nhieu khi người ăn quên mình đang ăn món ăn cá ngoi quợc. Đợng hợng Việt Nam vào nhng ngày cuối tuần, vẫn sáng “tổm sôm Hàng Kông”, trớ a “xời cợ Quợng Đông” tợ đi đợ tiợ cợ i, nào xúp vi cá, vớ t Bợc Kinh, cơm chiên Đợng Châu, chan chất nhợng đợa danh cá “Trung Quợc vĩ đợi”, tuy đợy đợu mợ, lợm cholesterol nhợng cũng không đợt ra đợc. Bợng chợng là đợn nay, chớ a cô dâu chú rợ nào dám làm mợt cuợc cách mợng đợi khách ăn tợi mợt nhà hàng vớ i thợc ăn Việt, hiện nay có 80% tiợ cợ i là Tàu, 20% còn lợ i là Tây hay Mợ. Các cợ ông, cợ bà đợc mợi đi ăn cợ i ☐ nhà hàng Tây, đợu kêu là ăn không no, không hợp khợu, nhợng nợu đợc đợi tiợ cợ i bợng chợ giò, chợ o tôm hay bánh canh thuộn túy Việt Nam thì hện khách ăn lợ i chê cái nhà mợi cợ i này thuợc loợi bợn xợn, hà tiợn. Cuối cùng ngày lành tháng tợt gì cũng do mợy ông chợ nhà hàng Tàu lo tiợ cợ i quyợ t đợnh, cha mợ đợc đợt đợu phợi ngợi đó. “Ăn cơm Tàu” đợu còn sng nữa, ví nhợ bợn đợc mợi liên tiợp luôn hai cái tiợ cợ i vào mợt cuợi tuợn thì đây là mợt cợ c hợnh không hợn không kém.

Chúng ta lợ i có mợt trăm năm bợ đợ hộ bợ i giợc Tây, không phợi ai cũng có cợ hợi đợc “☐ nhà Tây”, nhợng quợ thợt nhà Tây thua xa nhà Mợ. Ngay trong thợi Tây đô hộ thì cái nhà cợ u cũng phợi ngợi xợm, mà vớ trí cái nhà cợ u phợi cách xa nhà ☐ hàng trăm thợc. Ai đợ qua thợ đợ cá Tây mợi thợy “☐ nhà Tây” không sng gì. Chúng tôi chớ a đợn dinh cợ cợ a bợc giàu sang, trợng giợ nhợng nhà cá a cá a bợc trung lợu thì quá chợt hợp, phợi chợng vì nợi thợ đợ tợ hợp ngợ i đợng. Trợ vớ vớ i nhợng ngôi nhà Mợ rợi mợi thợy cái tiợn nghi và viợc sinh sng trong mợt ngôi nhà Mợ phợi là cái sng nhót vớ “☐”. Bây giờ nhà Tây không bợng nhà Mợ, mà chúng ta lợ i đợc cợ nhà Mợ, trợc đó lợ i đợc ăn cơm Tàu, trong ba cái sng chúng ta đã có đợc hai rợi.

Chuyên còn lợ i là chuyên “lỵ và Nhọt”, lỵ và Nhọt có sng không? Nợu bợn quan niợm rợng “chợng là chúa vớ là tôi” thì bợn nên tợo ra mợt cợ hợi đợ làm chợng thợ mợt ngợ i phợ nợ Nhọt. Tôi chợ ghi lợ i thợi đợm khoợng thợp niên 1960, 1970, còn vớ sau này, phợ nợ Nhọt không còn là “tôi” nữa, nhợng phợi còn tranh đợu dài dài may ra mợi thoát đợc cợnh chèn ép, coi rợ phợ nợ cá a ngợ i đờn ông Nhọt. Bợng chợng là ông tân Thợ Tợng Nhọt Taro Aso, ngày 24 Tháng Chín mợi đây đợ trình đợn nợi các cá ông vớ i mợt cái bợ mợi nghe qua thợy rợt kợ quái, rợt coi thợợng phợ nợ, đó là Bợ “Nam Nợ Bình Quyợn” do cô hay bà Yuko Obuchi làm bợ trợng. Đợu đó đợ xác nhợn là hiện nay tợ i nợc Nhọt, đờn bà vớ n còn đi sau đờn ông mợt hai bợc nhợ nhợng hợnh ☐nh mà chúng ta thợy trên đợng ☐ Nhọt thuợ trợc, vì đờn bà đi sau đờn ông mợi là con nhà giòng giợi, có danh giá.

thì n c a ng i Nh t, truy n th ng coi r đàn bà t đ i ông cha, ch a s a đ i đ c trong thành ki n c a con ng i, đang đ c c g ng s a đ i b ng nh ng bi n pháp hành chánh, đó là công vi c c a cái b m i, có v l th ng này.

Còn ng i Vi t chúng ta ngày x a cho vi c “l y v Nh t” là sung s ng h n h quan ni m l y v Nh t thì đ c h u h , đ c ph c v h t mình. H không bao gi th y đ c v là ng i b n đ ng, là ng i chia ng t x bù, cùng xây d ng mái m gia đình và nuôi d y con cái. Ng i ta ca t ng vi c “l y v Nh t” ch ng qua là nói đ n thân ph n nô l , ph c từng c a ng i đàn bà, v a là nô t , v a là đ gi i quy t sinh lý cho ng i đàn ông, v a là cái máy đ s n xu t ra nh ng đ a con n i d i. Trong khi đó ng i đàn ông l i hãnh di n là ông “ch ”, ông “chúa” có quy n s d ng, sinh sát mà ng i v là k t i đòi. T c l “l y h u” c a ng i Vi t Nam ngày x a đã đ a bao nhiêu ng i đàn bà, t ng là có m t t m ch ng, nh ng thân ph n h không khác gì m t k t i t , v a ph c v gia n ng, v a h u h ch ng và “nàng h u” đ i v i ng i v c trong nhà cũng ch ng khác chi m t “con ”.

Có l trên đ i này đi tìm m t ng i v theo đúng nghĩa c a nó khó, còn đi tìm m t k t i đòi là chuy n d . Ng i x a l i cho r ng “tìm tri k n i b n bè là đi u d , tìm tri k n i v ch ng là đi u khó ki m, tìm tri k n i vua t i là đi u không t ng...” Nh ng ai tìm đ c s tri k n i ng i v xem nh là ng i ch ng đ t đ c h nh phúc.

M t tri t gia đông ph ng cho r ng ng i v hoàn h o là ng i v bi t: lúc thì đóng vai m t ng i m , lúc thì ch , lúc thì b n và lúc thì là k t i t . Cái th i c a nh ng b o chúa đã qua, quan ni m “ch ng Chúa v t i” cũng đã l c h u. Thôi thì c ăn cơm Tàu, ở nhà M cho sung s ng t m thân, nh ng có l nên g t r a cái t t ng “l y v Nh t”. M i cách đây vài ch c năm thôi, có nh ng ng i đàn bà Vi t Nam đã qu g i c i giày, l t v cho ch ng, cho nh v y là ng i v nhu mì, đ m đang, không khác gì cung cách c a ng i v Nh t. S ích k , tr ch th ng, ch bi t yêu b n thân đã làm cho nh ng ông “ch ” ch ng hành x không khác gì k t t phu.

Chuy n “nam n bình quy n” coi v y mà không ph i d th c hi n.